

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

16 lutego 2022 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Kosicka

Protokolant: st. sekr. sądowy Maria Nalewczyńska

po rozpoznaniu na rozprawie 16 lutego 2022 r. w Warszawie

odwołania R. K. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddziału w W.

o odpowiedzialność członka zarządu spółki za zobowiązania z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie społeczne

z udziałem (...) P. G. sp.j., P. G., A. B. i K. K.

z 6 grudnia 2018 r., nr (...)

I. oddała odwołanie;

II. zasądza od R. K. (1) na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddziału w W. 4800 zł (cztery tysiące osiemset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VII U 1135/19

UZASADNIENIE

R. K. (1) 7 stycznia 2019 r. złożył odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z 6 grudnia 2018 r., nr: (...). Odwołujący sprecyzował odwołanie poprzez wskazanie, że wnosi o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez ustalenie, że nie ponosi on odpowiedzialności za zobowiązania (...) P. G. sp. j. z uwagi na naruszenie przez organ rentowy art. 115 § 1 i 2 Ordynacji podatkowej stosowanych na mocy odesłania z art. 31 i 32 ustawy z 13 października 2018 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (k.118).

W uzasadnieniu odwołania ubezpieczony stwierdził, że odpowiedzialność wspólnika ma charakter osobisty, solidarny i subsydiarny, co oznacza, iż wobec braku wyłączenia w art. 115 Ordynacji podatkowej zasady wynikającej z art. 108 § 4 egzekucja wobec wspólnika może być podjęta jedynie w przypadku bezskuteczności prowadzonego wobec spółki postępowania egzekucyjnego. Powołując się na jeden z wyroków Naczelnego Sądu Administracyjnego odwołujący wskazał, że orzeczenie o odpowiedzialności wspólników lub byłych wspólników spółek osobowych powinno nastąpić po przeprowadzeniu postępowania z udziałem wszystkich wspólników tej spółki, jako stron tego postępowania, w ramach jednej adresowanej do nich decyzji. Zatem w jego ocenie nie można ograniczyć się do orzekania o odpowiedzialności jedynie niektórych wspólników, ponieważ na wszystkich z nich ciąży solidarna odpowiedzialność za zaległości spółki. Ubezpieczony podniósł, że organ rentowy mógł prowadzić egzekucję z całego majątku spółki, do której należał przede wszystkim towar

w postaci komputerów, drukarek, mebli itp. ruchomości. Jego zdaniem wspólnie z K. K. powinni ponosić odpowiedzialność solidarną z pozostałymi współnikami P. G. i A. B. (odwołanie z 7 stycznia 2019 r., k. 3 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾ § 1 k.p.c. oraz o zasądzenie od odwołujących się na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Organ rentowy na wstępie wskazał, że zaskarżonymi decyzjami orzekł o odpowiedzialności solidarnej (...) spółki jawnej (...), A. B., P. G.

i K. K. z tą spółką z tytułu nieopłaconych przez spółkę składek na ubezpieczenia za okresy od maja 2016 r. do czerwca 2016 r., wrzesień 2016 r., od listopada 2016 r. do kwietnia 2017 r., od sierpnia 2017 r. do września 2017 r. oraz od listopada 2017 r. do grudnia 2017 r. wraz z odsetkami za zwłokę oraz kosztami postępowania egzekucyjnego w łącznej kwocie 30.577,62 złotych. W związku z tym stwierdził, że nie ograniczył się do orzeczenia o odpowiedzialności jedynie niektórych współników za zaległości spółki, ponieważ orzekł o przeniesieniu odpowiedzialności za zobowiązania z tytułu składek na wszystkich jej współników. Wydane cztery oddzielnie decyzje ustalające odpowiedzialność dla poszczególnych współników spółki za zaległości składkowe, zamiast jednej adresowanej do wszystkich współników łącznie, są zgodne z przepisami prawa materialnego. ZUS zaznaczył, że do prowadzenia postępowania i wydania decyzji przenoszącej odpowiedzialność na współników spółki nie było koniecznym wykazanie bezskutecznej egzekucji, ponieważ wspólnicy spółki jawnej odpowiadają za jej zadłużenie z mocy prawa. W jego ocenie na podstawie art. 115 § 1 i 2 Ordynacji podatkowej wykazano istnienie przesłanek do orzeczenia o odpowiedzialności odwołujących z tytułu nieopłaconych przez spółkę składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych (odpowiedź na odwołanie z 6 lutego 2019 r., k. 5-6 a. s.).

Zainteresowana K. K. wskazała, że przyłącza się do stanowiska i podziela w całości zaprezentowaną argumentację przez odwołującego (pismo procesowe z 3 sierpnia 2021 r., k. 112 a. s.).

Sąd ustalił, co następuje:

(...) D. N. – W., R. K., spółka jawna została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym 24 września 2008 r. W kolejnych latach spółka kilkakrotnie zmieniała nazwy: od 14 października 2011 r. do 3 lutego 2016 r. (...). (...) spółka jawna, od 4 lutego 2016 r. do 21 marca 2018 r. (...). (...) spółka jawna oraz od 22 marca 2018 r. - (...). (...) spółka jawna. Początkowo spółka miała siedzibę przy ul. (...), (...) w W. od 24 września 2008 r. do 13 października 2011 r., a następnie przy ul. (...), (...) w W.. Wspólnikami spółki byli: D. W. i R. K. (1) od 24 września 2008 r. do 13 października 2011 r., K. S. i D. K. od 14 października 2011 r. do 3 lutego 2016 r., ponownie R. K. (1) i K. K. od 4 lutego 2016 r. do 21 marca 2018 r. oraz A. B. i P. G. (2) od 22 marca 2018 r. Każdy współnik był uprawniony do reprezentowania spółki samodzielnie. Przeważającym przedmiotem działalności spółki od 4 lutego 2016 r. była sprzedaż detaliczna obuwia i wyrobów skórzanych prowadzona w wyspecjalizowanych sklepach. Ponadto spółka oferowała swoje usługi w zakresie: produkcji toreb bagażowych, toreb ręcznych i podobnych wyrobów kaletniczych; produkcji wyrobów rymarskich; robót budowlanych związanych ze wznoszeniem budynków mieszkalnych i niemieszkalnych; sprzedaży hurtowej niewyspecjalizowanej; działalności agentów zajmujących się sprzedażą towarów różnego rodzaju; transportu drogowego towarów; magazynowania i przechowywania pozostałych towarów; działalności usługowej wspomagającej transport lądowy; pozostałej działalności profesjonalnej, naukowej i technicznej gdzie indziej niesklasyfikowanej; naprawy obuwia i wyrobów skórzanych (wydruk z Krajowego Rejestru Sądowego, k. 25-34 a. s.).

Faktycznie R. K. (1) i K. K. przestali być współnikami spółki 1 lutego 2018 r. Tego dnia zawarli dwie umowy przeniesienia ogółu praw i obowiązków spółki na A. B. i P. G.. Umowy zakładały, że nowi wspólnicy spółki nabędą ogółu praw i obowiązków za ceny łączne w wysokości po 5000 zł (umowy z 1 lutego 2018 r., k. 37-44 akt ZUS).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. 16 sierpnia 2018 r. zawiadomił R. K. (3) o wszczęciu postępowania z urzędu w sprawie przeniesienia na niego odpowiedzialności jako współnika (...). (...) spółka jawna

z siedzibą w W. za jej zobowiązania obejmujące należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Wskutek przeprowadzonego postępowania organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję z 6 grudnia 2018 r., nr: (...) na podstawie art. 108 § 1 w związku z art. 107 § 1, § 2 pkt 2 i art. 115 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa. W rozstrzygnięciu wskazano, że R. K. (1) ponosi odpowiedzialność za zobowiązania (...). (...) spółka jawna z siedzibą w W. solidarnie z A. B., P. G. (2) i K. K. oraz ze spółką z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych wraz z odsetkami za zwłokę i kosztami postępowania egzekucyjnego w łącznej kwocie 30 577,62 zł, w tym na:

1. ubezpieczenia społeczne

- 17 968,55 zł z tytułu nieopłaconych składek za okresy od maja 2016 r. do czerwca 2016 r., wrzesień 2016 r., od listopada 2016 r. do kwietnia 2017 r., od sierpnia 2017 r. do września 2017 r. oraz od listopada 2017 r. do grudnia 2017 r.,

- 2813 zł z tytułu odsetek za zwłokę naliczonych na 6 grudnia 2018 r.,

- 861,45 zł z tytułu kosztów postępowania egzekucyjnego;

2. ubezpieczenie zdrowotne

- 5487,48 zł z tytułu nieopłaconych składek za okresy od marca 2016 r. do lipca 2016 r., za wrzesień 2016 r., od listopada 2016 r. do kwietnia 2017 r., od sierpnia 2017 r. do września 2017 r. oraz od listopada 2017 r. do grudnia 2017 r.,

- 929 zł z tytułu odsetek za zwłokę naliczonych na 6 grudnia 2018 r.,

- 338,41 zł z tytułu kosztów postępowania egzekucyjnego;

3. Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych

- 1764,03 zł z tytułu nieopłaconych składek za okresy od marca 2016 r. do czerwca 2016 r., od sierpnia 2016 r. do września 2016 r., od listopada 2016 r. do kwietnia 2017 r., od sierpnia 2017 r. do września 2017 r. oraz od listopada 2017 r. do grudnia 2017 r.,

- 301 zł z tytułu odsetek za zwłokę naliczonych na 6 grudnia 2018 r.;

- 114,70 zł z tytułu kosztów postępowania egzekucyjnego.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że w okresie powstania zadłużenia współnikami spółki byli A. B., P. G. (2), R. K. (1) i K. K.. Spółka zatrudniała pracowników i z tego tytułu była zobowiązana do opłacania należnych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, z czego nie wywiązała się. (zawiadomienie z 16 sierpnia 2018 r. i decyzja z 6 grudnia 2018 r., k. 29-32 i 65-70 akt ZUS).

Organ rentowy wydał również oddzielne decyzje w odniesieniu do pozostałych współników spółki jawnej, tj. P. G. – 6 grudnia 2018 r., nr: (...), A. B. – 6 grudnia 2018 r., nr: (...) oraz K. K. – 6 grudnia 2018 r., nr: (...). Treść decyzji dotyczącej K. K. była identyczna, jak w przypadku odwołującego. Orzeczenie w stosunku do pozostałych współników P. G.

i A. B. zostało rozszerzone o okres, w którym już samodzielnie prowadzili sprawy spółki pod zmienioną nazwą (...). (...) spółka jawna. W związku tym orzeczono, że ponoszą solidarną odpowiedzialność za jej zobowiązania wraz ze spółką z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych wraz z odsetkami za zwłokę i kosztami postępowania egzekucyjnego w łącznej kwocie 32 348,02 złotych, w tym na:

1. ubezpieczenia społeczne

- 19.222,08 zł z tytułu nieopłaconych składek za okresy od maja 2016 r. do czerwca 2016 r., wrzesień 2016 r., od listopada 2016 r. do kwietnia 2017 r., od sierpnia 2017 r. do września 2017 r. oraz od listopada 2017 r. do sierpnia 2018 r.,
- 2848 zł z tytułu odsetek za zwłokę naliczonych na 6 grudnia 2018 r.,
- 931,35 zł z tytułu kosztów postępowania egzekucyjnego;

2. ubezpieczenie zdrowotne

- 5770,36 zł z tytułu nieopłaconych składek za okresy od marca 2016 r. do lipca 2016 r., za wrzesień 2016 r., od listopada 2016 r. do kwietnia 2017 r., od sierpnia 2017 r. do września 2017 r. oraz od listopada 2017 r. do sierpnia 2018 r.,
- 929zł z tytułu odsetek za zwłokę naliczonych na 6 grudnia 2018 r.,
- 357,81 zł z tytułu kosztów postępowania egzekucyjnego;

3. Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych

- 1856,92 zł z tytułu nieopłaconych składek za okresy od marca 2016 r. do czerwca 2016 r., od sierpnia 2016 r. do września 2016 r., od listopada 2016 r. do kwietnia 2017 r., od sierpnia 2017 r. do września 2017 r. oraz od listopada 2017 r. do sierpnia 2018 r.,
- 301zł z tytułu odsetek za zwłokę naliczonych na 6 grudnia 2018 r.;
- 131,50 zł z tytułu kosztów postępowania egzekucyjnego (decyzje z 6 grudnia 2018 r., k. 53-64 akt ZUS i k. 57-61 akt ZUS dotyczących K. K.).

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego w aktach sprawy. Zebrane dokumenty nie były kwestionowane w toku postępowania sądowego, co też czyniło je wiarygodnymi dowodami w rozpatrywanej sprawie. Sąd pominął też dowód z przesłuchania w charakterze strony R. K. (1) na podstawie art. 302 § 1 zd. 2 k.p.c. ponieważ nie stawiał się on na rozprawę i nie usprawiedliwił nieobecności.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie R. K. (1) od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z 6 grudnia 2018 r., nr: (...) było nieuzasadnione.

Istota sporu w niniejszej sprawie sprowadzała się do zbadania, czy R. K. (1) ponosi odpowiedzialność za zobowiązania (...). (...) spółka jawna z siedzibą w W. solidarnie z A. B., P. G. (2) i K. K. oraz ze spółką z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych wraz z odsetkami za zwłokę i kosztami postępowania egzekucyjnego w łącznej kwocie 30 577,62 zł.

Przy rozpoznawaniu zasad przenoszenia na osoby trzecie odpowiedzialności z tytułu zaległych składek w pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę na art. 31 ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 423) zwanej dalej „ustawą systemową”, zgodnie z którym do należności z tytułu składek na Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, Funduszu Ubezpieczenia Zdrowotnego, Funduszu Pracy i Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych stosuje się odpowiednio przepisy z 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325) zwanej dalej „o.p.”, między innymi przepisy art. 107 § 1, art. 108 § 1 i 6 oraz art. 115 tejże ustawy. Zgodnie z art. 32 ustawy do składek na Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz na ubezpieczenie zdrowotne w zakresie: ich poboru, egzekucji, wymierzania odsetek

za zwłokę i dodatkowej opłaty, przepisów karnych, dokonywania zabezpieczeń na wszystkich nieruchomościach, ruchomościach i prawach zbywalnych dłużnika, odpowiedzialności osób trzecich i spadkobierców oraz stosowania ulg i umorzeń stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące składek na ubezpieczenia społeczne. W świetle art. 107 § 1 o.p. w przypadkach i w zakresie przewidzianym w rozdziale o odpowiedzialności podatkowej osób trzecich, za zaległości podatkowe podatnika odpowiadają całym swoim majątkiem solidarnie z podatnikiem również osoby trzecie. Przy czym, jeżeli dalsze przepisy nie stanowią inaczej, osoby trzecie odpowiadają również za odsetki za zwłokę od zaległości podatkowych oraz koszty postępowania egzekucyjnego. Jak wynika natomiast z art. 115 § 1 o.p., wspólnik spółki jawnej odpowiada całym swoim majątkiem solidarnie ze spółką i z pozostałymi wspólnikami za zaległości podatkowe spółki. Zasadę wyrażoną w § 1 stosuje się do odpowiedzialności byłego wspólnika za zaległości podatkowe z tytułu zobowiązań, których termin płatności upływał w czasie, gdy był on wspólnikiem (§ 2 zd. 1).

W pierwszej kolejności sąd zważył, że w sprawie bezspornym pozostawało, że spółka posiadała zaległości z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Dodatkowo z treści dokumentów wynika, że odwołujący był wspólnikiem tej spółki w trakcie powstania zadłużenia. Powyższe okoliczności nie były kwestionowane przez odwołującego, ponieważ nie podnosił żadnych zastrzeżeń wobec ustaleń organu rentowego w zakresie posiadania przez siebie statusu wspólnika spółki jawnej, jak też samego istnienia zadłużenia po stronie spółki. Dodatkowo nie podnosił zarzutów w odniesieniu do sposobu wyliczenia składek dokonanych przez organ rentowy. Należy mieć na względzie, że po stronie odwołującego ciążył obowiązek udowodnienia okoliczności stanowiących podstawę zmiany skarżonej decyzji. Zgodnie bowiem z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne, zaś w aspekcie procesowym, w myśl art. 232 k.p.c. strony są dysponentami toczącego się postępowania i one ponoszą odpowiedzialność za jego wynik. Odrębny charakter postępowania w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych nie wyłącza więc zasady kontrydiktoryjności w tych sprawach, w tym ciężaru dowodzenia twierdzeń przez strony. Przeniesienie tej reguły na grunt niniejszej sprawy skutkuje przyjęciem, że jeśli strona odwołująca się od decyzji organu rentowego, w której organ na podstawie przeprowadzonego postępowania kontrolnego dokonał ustaleń dla niej niekorzystnych, zaprzecza twierdzeniom wyrażonym przez ten organ w skarżonej decyzji, to powinna w postępowaniu przed sądem odwoławczym nie tylko podważyć trafność poczynionych w ten sposób ustaleń, lecz także wskazać okoliczności i fakty znajdujące oparcie w materiale dowodowym.

W toku postępowania sądowego odwołujący nie złożył żadnych wniosków dowodowych ani nie przedstawił okoliczności, które mogłyby skutkować zmianą zaskarżonej decyzji. Stanowisko odwołującego skupiło się na zakwestionowaniu zaskarżonej decyzji jako przedwczesnej z uwagi na brak prowadzenia egzekucji z całego majątku spółki, do którego zaliczył, m.in. komputery, drukarki czy meble. Zarzut ten jest chybiony z uwagi na panujące orzecznictwo Naczelnego Sądu Administracyjnego, zgodnie z którym niezbędne jest zwrócenie uwagi na specyfikę orzekania w zakresie odpowiedzialności wspólników spółki jawnej za zaległości podatkowe tej spółki oraz jej odmienne uregulowanie od odpowiedzialności członków zarządów spółek kapitałowych. Należy bowiem podkreślić, że przepis art. 115 § 1 o.p. nie przewiduje jako przesłanki odpowiedzialności wspólników spółki jawnej bezskuteczności egzekucyjnej w sposób, w jaki czyni to art. 116 § 1 o.p., który ma zastosowanie do spółek kapitałowych. Zgodnie z art. 22 § 2 k.s.h. każdy wspólnik odpowiada za zobowiązania spółki bez ograniczenia całym swoim majątkiem solidarnie z pozostałymi wspólnikami oraz ze spółką, z uwzględnieniem art. 31 § 1 k.s.h., w myśl którego wierzyciel może prowadzić egzekucję z majątku wspólnika w przypadku, gdy egzekucja z majątku spółki okaże się bezskuteczna (odpowiedzialność subsydiarna wspólnika). Dopuszczalne jest więc orzekanie o odpowiedzialności wspólników spółki jawnej nawet wówczas, gdy w stosunku do tej spółki toczy się postępowanie egzekucyjne i istnieje szansa na efektywne zakończenie tego postępowania poprzez wyegzekwowanie należności objętych tytułem wykonawczym, gdyż konstrukcja prawna spółek osobowych przewiduje takie rozwiązanie (wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z 10 kwietnia 2014 r., I GSK 843/12 oraz z 21 listopada 2017 r., I GSK 1970/15).

W tym względzie organ rentowy również prawidłowo powołał orzeczenie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z 14 grudnia 2017 r., III SA/Gl 782/17. Treść uzasadnienia wyroku wskazuje, że przepis art. 115 o.p. nie wskazuje na uzależnienie niemożności orzeczenia o odpowiedzialności wspólników spółki jawnej od ewentualnego

istnienia majątku spółki. Wymaga zaznaczenia, że podmiotem w toczącym się postępowaniu była spółka jawna, zaś przesłanki egzoneracyjne znajdujące się w art. 115 o.p. można zastosować w odniesieniu do spółek kapitałowych. W przeciwieństwie do odpowiedzialności członków zarządu spółek kapitałowych, przewidzianej w art. 116 o.p., przesłanką tej odpowiedzialności nie jest istnienie majątku spółki, czy bezskuteczność egzekucji. Z treści art. 115 o.p. nie wynika jakiegokolwiek uzależnienie orzeczenia o odpowiedzialności wspólnika spółki jawnej od braku majątku spółki, czy wyniku prowadzonej wobec niej egzekucji.

Z przepisu tego nie można zatem wyprowadzić żadnych wniosków co do przedwczesności orzeczenia w sprawie o odpowiedzialności podatkowej strony (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z 14 grudnia 2017 r., III SA/GI 782/17).

Drugi z argumentów podniesiony przez odwołującego dotyczył braku wydania decyzji przez organ rentowy nakładającej na P. G. i A. B. odpowiedzialność solidarną z pozostałymi wspólnikami za zobowiązania spółki z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. W ocenie sądu ubezpieczony pozostaje w błędzie również w odniesieniu do wyżej stawianego zarzutu. Z materiału dowodowego zawartego w aktach rentowych wynika bowiem wprost, że wydano również decyzje na pozostałych członków zarządu. Organ rentowy tożsamo rozstrzygnął w odniesieniu do pozostałych wspólników spółki jawnej, tj. P. G. w decyzji z 6 grudnia 2018 r., nr: (...) i A. B. w decyzji z 6 grudnia 2018 r., nr: (...). Analiza ich treści prowadzi wprost do wniosku, że pozostali wspólnicy spółki jawnej, a więc m.in. P. G. (2) i A. B. zostali solidarnie zobowiązani wraz z samą spółką do poniesienia odpowiedzialności za zobowiązania (...). (...) spółka jawna

z siedzibą w W. (dawniej (...). (...) spółka jawna z siedzibą

w W.) z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych wraz

z odsetkami za zwłokę i kosztami postępowania egzekucyjnego w łącznej kwocie 32.348,02 złotych. W obu tych decyzjach znajdują się również składniki wpływające na ustaloną kwotę zadłużenia z okresów, za które także ustalono odpowiedzialność odwołującego. Podwyższona kwota zaległości o prawie dwa tysiące złotych wynikała z objęcia P. G. i A. B. dodatkowo odpowiedzialnością za zobowiązania spółki z okresu od stycznia 2018 r. do sierpnia 2018 r. Tak przedstawione i podzielone rozstrzygnięcie organu rentowego na kilka oddzielnych decyzji nie oznacza, że ubezpieczony ponosi odpowiedzialność za wyszczególnione w zaskarżonej decyzji okresy wyłącznie z K. K.. Pozostałe decyzje również nakładają obowiązek na P. G. i A. B.

w solidarnym partycypowaniu w kosztach w wysokości 30 577,62 zł z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych wraz z odsetkami za zwłokę

i kosztami postępowania egzekucyjnego.

W związku z powyższym sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł, jak w punkcie 1 tenoru wyroku. W punkcie 2 sąd orzekł o kosztach procesu na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Na koszty procesu w niniejszej sprawie złożyły się koszty zastępstwa procesowego organu rentowego, który w był reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie radcy prawnego. Ustalając wysokość kosztów zastępstwa procesowego sąd miał na uwadze, że niniejsza sprawa nie należy do kategorii spraw o świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego i zaopatrzenia emerytalnego, tym samym koszty zastępstwa procesowego pełnomocnika organu rentowego powinny zostać ustalone według stawek liczonych od wartości przedmiotu sporu. Wartość przedmiotu sporu jest równowarta łącznej kwocie zadłużenia określonej w zaskarżonej decyzji i wynosi 30 577,62 zł. Zgodnie z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018 r., poz. 265) stawki minimalne przy wartości przedmiotu sprawy powyżej 10 000 zł do 50 000 zł wynoszą 3600 zł. Z uwagi na błędne rozliczenie tych kosztów, oznaczono je na 4800 zł.